

[Ole Espersen]

Er statsministeren også enig med mig i, at spørgsmålet om, hvorvidt der er givet forkerte eller vildledende oplysninger til Folketinget, ikke er behandlet i ombudsmandens redegørelse? Han siger, at for ham er det uforståeligt, at man i administrationen har kunnet bruge de oplysninger, som statsministeren i øvrigt også refererede til nu. Det er uforståeligt for ombudsmanden, at de oplysninger, justitsministeren og nu statsministeren bruger som begrundelse, er brugt i administrationen. Det, vi ønsker oplyst, er, om Folketinget også har fået forkerte, vildledende eller udtømmende oplysninger.

Og så vil jeg sige i anledning af statsministerens henvisning til ombudsmandslovens § 10, instruksens § 11, at der ganske rigtigt, som statsministeren sagde, står, at hvis ombudsmanden får kundskab om fejl eller forsømmelser af større betydning, som er begået af ministre eller statens tjenestemænd eller andre personer, som virker i statens tjeneste, så giver han meddelelse herom til Folketinget og til vedkommende minister.

Er statsministeren ikke enig i, at herefter står Folketinget fuldstændig frit med hensyn til, hvordan man vil reagere på denne meddelelse fra ombudsmandens side? Og er statsministeren ikke også enig i, at Folketinget, Folketingets udvalg, ofte reagerer på basis af den slags redegørelser fra Folketingets ombudsmand?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Er det egentlig ikke lidt tidligt under denne debat at påbegynde en diskussion om petiteserne? Men jeg vil da gerne svare hr. Ole Espersen. Jeg tror i og for sig ikke, han er i tvivl om, hvordan svarene vil blive.

Hr. Ole Espersen spørger: Forholder det sig ikke således, at ombudsmanden har undladt at placere det retlige ansvar?

Jo, naturligvis. Det gør ombudsmanden jo aldrig. Det er jo ikke hans opgave. Det kan da ikke overraske hr. Ole Espersen, som er tidligere juridisk professor, at ombudsmanden ikke har gjort, hvad ombudsmanden ikke må. Ombudsmanden kan ikke placere et juridisk ansvar. I en sag som denne påhviler det Folketinget.

Jeg har tilkendegivet i Retsudvalget og igen med meget klare ord i dag, at ansvaret retligt var justitsministerens og regeringens, og hvis

nogen derefter ønsker at søge at placere et ansvar, så er det Folketinget, som skal træffe beslutningen. Der er ingen her i landet, som kan – og de vil formentlig heller ikke – blande sig i den ordning, vi har, nemlig at ansvar, som man vil gøre gældende mod regeringer og ministre, er ansvar, som det er overladt til Folketinget at søge placeret.

Det næste synspunkt, hr. Ole Espersen førte frem, drejede sig om vildledende oplysninger.

Jamen der er jo intet som helst holdepunkt for, at der i denne sag skulle være givet vildledende oplysninger. Det har jeg ikke set nogen sandsynlighøre.

Og endelig med hensyn til ombudsmandsinstruksens § 11: Jo, det er rigtigt, at den drejer sig om, at hvis ombudsmanden konstaterer, at der i en sag foreligger fejl eller forsømmelser i større omfang, så skal ombudsmanden – det er en tjenesteplicht – særskilt gøre opmærksom derpå og rette henvendelse derom til Folketingets Retsudvalg og den pågældende minister. Men det er jo netop ikke sket i denne sag. Det må jeg da tillægge vægt. Alle andre bør også tillægge det vægt, at ombudsmandens vurdering i sagen alene er sendt til Retsudvalget med henblik på en orientering.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes, det var en meget interessant tilføjelse, statsministeren fremførte til sit indlæg, for det er faktisk første gang, at statsministeren har påtaget sig sit – regeringens og justitsministerens – retlige ansvar for det, der er sket. Jeg har ikke hørt noget medlem af regeringen anfægte ombudsmandens konklusion om, at der er handlet retsstridigt i denne sag, om, at der er handlet ulovligt i denne sag.

Nu påtager statsministeren sig ansvaret direkte og utvetydigt her fra Folketingets talerstol for en retsstridig adfærd, for en overordentlig kritisabel adfærd, men først og fremmest for en adfærd, der er i strid med loven. Det retlige ansvar, siger statsministeren, ligger hos regeringen. Jamen så er der jo egentlig ikke megen tvivl: Vi har ministeransvarlighedslovens ord for, at så er der ministeransvar i juridisk betydning.

Vi ville imidlertid gerne give regeringen den chance – og det er hensigten med beslutningsforslaget – at få en helt uvildig kommissions-